

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო

განკარგულება №

---თებერვალი 2019 წელი

ქ.თბილისში, ვაკის რაიონში, ე.წ. „მაღლივის ხიდისთვის“ ივანე ჯავახიშვილის სახელის
მინიჭების შესახებ

1. საქართველოს ორგანული კანონის “ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსი” 68-ე მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტისა და 61-ე მუხლის მე-2 პუნქტის, „მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ საზღვრებში მდებარე გეოგრაფიული ობიექტების სახელდების წესის დამტკიცების შესახებ“, საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 1 ივნისის №239 დადგენილებისა და „ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ საზღვრებში მდებარე გეოგრაფიული ობიექტების სახელდების წესის დამტკიცების შესახებ“, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2015 წლის 16 ივნისის №14-59 დადგენილების თანახმად, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულომ დაადგინა:

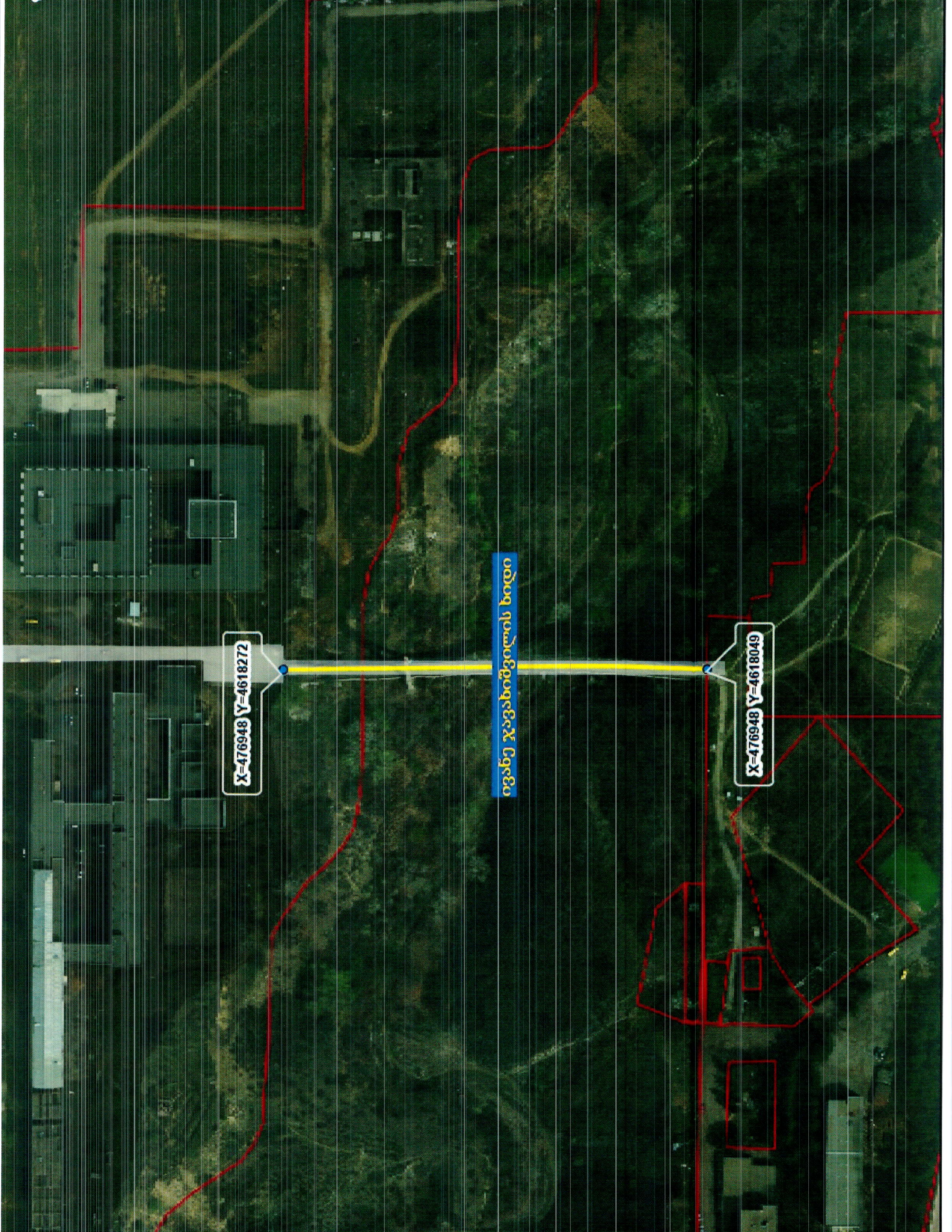
ა) ვაკის რაიონში, ე.წ. „მაღლივის ხიდს“ მიენიჭოს ივანე ჯავახიშვილის სახელი, თანდართული რუკის თანახმად.

ბ) ქ.თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიამ, ოთხი თვის ვადაში, უზრუნველყოს ამ განკარგულების შესასრულებლად საჭირო ღონისძიებების განხორციელება.

2. განკარგულება, ერთი თვის ვადაში, შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიაში (მისამართი: ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი, მე-12 კმ., №6).

საკრებულოს თავმჯდომარე

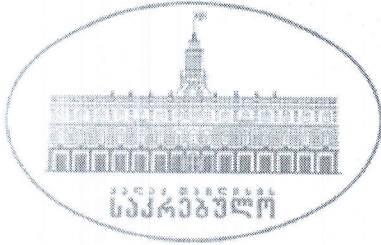
გიორგი ტყემალაძე

X=476948 Y=4618272

X=476948 Y=4618049

ივანე ჯავახიშვილის ხეივანი

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო

წერილის ნომერი: 03-0319029171
თარიღი: 29/01/2019
პინი: 4662

ადრესატი: ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერია
მისამართი: შარტავას ქ. 7ა

გადაამოწმეთ: document.municipal.gov.ge

ურბანული განვითარების საქალაქო სამსახურის უფროსს ბატონ ალექსანდრე ტოგონიძეს

გაცნობებთ, რომ ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიაში მიმდინარეობს ადმინისტრაციული საქმისწარმოების პროცესი ვაკის რაიონში, სახელმწიფო უნივერსიტეტის მალღივ კორპუსთან არსებული ხიდისთვის ივანე ჯავახიშვილის სახელის მინიჭებასთან დაკავშირებით.

სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიის მიერ ინტერაქტიული რუკის მეშვეობით შესწავლილი იქნა უსახელო გეოგრაფიული ობიექტის მდებარეობა და მის მიმდებარედ სახელდებული ქუჩები.

გთხოვთ, შეისწავლოთ დანართში, ჩვენს მიერ არაპროფესიონალურად მოხაზული ტერიტორია და გამოგვიგზავნოთ ხიდის სიტუაციური ნახაზი ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2015 წლის 16 ივნისის #14-59 დადგენილების შესაბამისად.

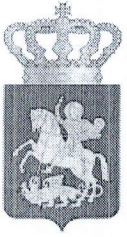
დანართი (ერთი) ფურცელი.

თინათინ ნიბლოშვილი

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო-სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისია-კომისიის თავმჯდომარე

გამოყენებულია კვალიფიციური
ელექტრონული ხელმოწერა/
ელექტრონული შტამპი

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერია
**ურბანული განვითარების
 საქალაქო სამსახური**

წერილის ნომერი: 67-01190433909
 თარიღი: 12/02/2019
 პინი: 0295

ადრესატი: ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო
მისამართი: თავისუფლების მოედანი N2

გადაამოწმეთ: document.municipal.gov.ge

სიმბოლიკის კომისიის თავკდომარეს

ქ-ნ თინათინ ნიბლოშვილს

მის: თავისუფლების მოედანი #2

ტელ: +995(32)2 15 92 92

ქალბატონო თინათინ,

ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ურბანული განვითარების საქალაქო სამსახურმა განიხილა თქვენი 29.01.2019 წლის #03-0319029171 (29.01.2019წ. #14-01190293832-67) განცხადება, რომლის პასუხადაც მოთხოვნის შესაბამისად გიგზავნით კარტოგრაფიულ მასალებს არსებული ჩიხების, შესახვევებისა და გასასვლელების მითითებით. (იხ. დანართი)

ალექსანდრე ტოგონიძე

პირველადი სტრუქტურული ერთეულის
 ხელმძღვანელი (საქალაქო სამსახურის უფროსი)

გამოყენებულია კვალიფიციური
 ელექტრონული ხელმოწერა/
 ელექტრონული შტამპი

ივანე ჯავახიშვილი

(1876-1940)

ქართველი ისტორიკოსი და საზოგადო მოღვაწე, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის თანადამფუძნებელი, საქართველოსა და კავკასიის ისტორიის თანამედროვე სამეცნიერო სკოლის ერთ-ერთი ფუძემდებელი, მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი.

დაიბადა თბილისში 1876 წელს. 1899 წელს დაამთავრა პეტერბურგის უნივერსიტეტის აღმოსავლურ ენათა ფაკულტეტის სომხურ-ქართულ-ირანული განყოფილება. უნივერსიტეტში შესვლისთანავე ივ. ჯავახიშვილი სათავეში ჩაუდგა სტუდენტთა ქართულ სათვისტომოს, რომლის წევრებიც, როგორც საკუთარ წრეში, ისე უფრო ფართო ასპარეზზე, ქართული ენისა და კულტურის შელახული პოზიციების აღდგენას ცდილობდნენ.

1901–1902წწ. მიიწვიეს ბერლინის უნივერსიტეტში; 1907 წლის 13 მაისს ივ. ჯავახიშვილმა წარმატებით დაიცვა სამაგისტრო დისერტაცია თემაზე: „ძველი საქართველოსა და სომხეთის სახელმწიფოებრივი წყობილება“. აღმოსავლურ ენათა ფაკულტეტის სამეცნიერო საბჭომ ივ. ჯავახიშვილს ქართული სიტყვიერების მაგისტრის სამეცნიერო ხარისხი მიანიჭა.

1918 წლის 26 იანვარს (8 თებერვალს, დავით აღმაშენებლის ხსენების დღეს) ქართული უნივერსიტეტი საზეიმოდ გაიხსნა. უნივერსიტეტის გახსნის დღეს მის ეზოში საზეიმოდ წირვა აღავლინა სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა კირიონმა. პროფესორი პეტრე მელიქიშვილი, მსოფლიო სახელის მქონე ქართველი ქიმიკოსი, რუსეთის საიმპერატორო აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, ივანე ჯავახიშვილის წარდგენით, არჩეულ იქნა უნივერსიტეტის პირველ რექტორად. უნივერსიტეტში არსებულ ერთადერთ სიბრძნისმეტყველების ფაკულტეტის დეკანად ივანე ჯავახიშვილი აირჩიეს.

ივ. ჯავახიშვილისათვის უნივერსიტეტი მარტო სასწავლო დაწესებულება როდი იყო, იგი უნდა ყოფილიყო ამავე დროს მეცნიერული მუშაობის ცენტრიც და იგი ასეთად იქცა კიდევ. ამიტომ იყო, რომ მისი წიაღიდან სულ მალე წარმოიშვა ბევრი სხვა სამეცნიერო-პედაგოგიური და სამეცნიერო-კვლევითი დაწესებულება, ბოლოს თვით საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია — ქართული მეცნიერების დღევანდელი სახელოვანი ცენტრი.

უკვე 1919 წელს ივ. ჯავახიშვილი სათავეში ჩაუდგა თბილისის უნივერსიტეტს. იგი აირჩიეს მის რექტორად და ამ პოსტზე იმყოფებოდა 1926 წლამდე. ამის შემდეგაც, სიცოცხლის ბოლომდე, ხანმოკლე პერიოდის გარდა (1931 — 1933 წწ.)

1931 წლიდან ივ. ჯავახიშვილი აქტიურად მუშაობს საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმში. იგი ჯერ იყო მუზეუმის მეცნიერ-კონსულტანტი, შემდეგ კი ისტორიის განყოფილების გამგეც. არ იყო სამუზეუმო მუშაობის არცერთი დარგი, რომლის გარდაქმნა-გაუმჯობესების საქმეში ამ დროს ივ. ჯავახიშვილს თავისი წვლილი არ შეეტანოს. განსაკუთრებით დიდი მუშაობა ჩაატარა მან 1937 წელს, შოთა რუსთაველის იუბილესთან დაკავშირებით, რუსთაველის ეპოქის ამსახველი გამოფენის მოსაწყობად. სიცოცხლის უკანასკნელ წლებში ივ. ჯავახიშვილი ხელმძღვანელობდა და კონსულტაციას უწევდა არქეოლოგიურ სამუშაოებს დმანისში, ბოლნისში, გეგუთში, მცხეთაში. კარგად არის ცნობილი აგრეთვე ივ. ჯავახიშვილის მოღვაწეობა ძველი ქართული სამწერლო ძეგლების გამოვლენის ან ეთნოგრაფიული მასალის შეკრების დარგში, მეცნიერული კადრების აღზრდის საქმეში და სხვ.

1936-1940 წწ. საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის საქართველოს ისტორიის განყოფილებას ედგა სათავეში. იმავდროულად იგი იყო კავკასიისმცოდნეობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის მეცნიერ-კონსულტანტი; 1937 წლიდან რუსთაველის სახელობის მუზეუმის დირექტორი; არის 170-ზე მეტი სამეცნიერო შრომის, მათ შორის 20-ზე მეტი მონოგრაფიის ავტორი; მან შექმნა ქართული წყაროთმცოდნეობის ფუძემდებლური ნაშრომი „ისტორიის მიზანი, წყაროები და მეთოდები წინათ და ახლა“, რომელიც გამოიცა ოთხ წიგნად მას ეკუთვნის კაპიტალური შრომა „ქართველი ერის ისტორია“ 95 წიგნად; ასევე შექმნა კაპიტალური ნაშრომი „ქართული სამართლის ისტორია“; მნიშვნელოვან ყურადღებას უთმობდა არქეოლოგიურ კვლევა-ძიებას; გარდაიცვალა 1940 წელს.

დაკრძალეს მის მიერ დაარსებული ქართული უნივერსიტეტის ეზოში, პირველი რექტორის – პეტრე მელიქიშვილის გვერდით.